

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۱ اپریل ۲۰۲۳

پاکستان و نقش ریاکارانه اش در کنفرانس شانگهای!

جمعه- ۱۱ حمل ۱۴۰۲ - کابل: در یادداشت امروز توجه شما را به نقش ریاکارانه و چندجانبه ای که پاکستان در قبال افغانستان در کنفرانس شانگهای، منطقه و جهان بازی می نماید، جلب می نمایم:

۱- هرگاه به خبر های خارجی مرتبط با افغانستان در دو روز اخیر گوش داده باشید، حتماً متوجه شده اید که در دو روز گذشته یعنی نهم و دهم ماه حمل، مشاوران شورای امنیت کشورهای عضو کنفرانس شانگهای جلساتی در دهلی جدید داشتند که اساسی ترین بحث ها امنیت ملی اعضای کنفرانس و چگونگی مبارزه با گسترش مواد مخدر در سطح منطقه بود.

تا جایی که از گزارشات رسانه ئی پیداست، روند جلسات قسمی ادامه یافته که در هر دو مورد اشاره به افغانستان و نقش حاکمیت نظام ملاسالار در زمینه برجسته شده است. بحث در مورد نقش افغانستان در حالی آغاز و ادامه یافته است که علی رغم آن که در سالهای پار افغانستان به مثابه عضو ناظر حق اشتراک در جلسات کنفرانس شانگهای را داشت، در این جلسه از وی دعوت نشده بود.

۲- عدم موجودیت یک نماینده از افغانستان، در تمام جریان کنفرانس، فرصتی را برای پاکستان به وجود آورده بود تا به مثابه قیم از عملکرد اداره تحت سرپرستی اش شکایت نیز نموده، با برجسته ساختن مشکلات داخلی خودش و آن را کلاً به گردن نظام ملاسالار انداختن، تقریباً تمام اعضای شرکت کننده را به دنبال خودش بکشاند.

دولت های پاکستان که در طی بیش از ۴ دهه دستان خون آلودشان در تمام تحولات سیاسی و تغییر حاکمیت ها در افغانستان از دور پیداست و به خصوص در به قدرت گماشتن طالبان و ایجاد نظام ملاسالار دوشادوش امپریالیسم امریکا و شرکاء حرکت نموده است، باند های تروریستی را که زمانی خودش به وجود آورده، سازماندهی و مسلح نموده بود و اینک فریبکارانه آنها را به افغانستان اعزام داشته است، بهانه قرار داده، تلاش نمود تا تمام جنایات تروریستی را که طرف بیش از ۴ دهه خودش انجام داده است، بر دوش طالب و نظام ملاسالار بار نماید. امری که تا حد زیادی در اجرای آن موفق شد.

۳- یکی از نتایج ملموس این تلاشهای ریاکارانه و مودیانه دولت پاکستان، معتقد شدن اعضای کشور های عضو "سازمان پیمان امنیت جمعی"(CSTO) به این نکته بود که منبع و منشأ تمام ناآرامی ها افغانستان و نظام ملاسالار می

باشد از همین رو امروز بسیار عاجل اعضای آن کنفرانس دور هم جمع شده، به ارتباط اتخاذ تدابیر لازم علیه این روند به فیصله هائی رسیدند.

۴- نکته اساسی این است که بدانیم پاکستان با اتخاذ چنین سیاست ریاکارانه ای در صدد به دست آوردن چه امتیازی می باشد. سیاستی که از یک سو در تمام سطوح منطقه ئی و جهانی خود را قربانی سیاست های تروریستی نظام ملاسالار نشان می دهد و از جانب دیگر با تمام قدرت تلاش می ورزد که بستر به رسمیت شناخته شدن نظام ملاسالار را در سطح جهانی مساعد بسازد. به نظر من دولت پاکستان بدین طریق می خواهد:

*- با ترساندن تمام جهان از طالب، جهان را وادار سازد تا قیومیت پاکستان بر طالب را به رسمیت بشناسند؛
*- با قربانی نشان دادن خودش، از یک سو خود را از آماج حملات جهانی که این کشور را مرکز پرورش تروریسم می داند، نجات دهد و از جانب دیگر با جلب ترحم جهانی روند سرازیر شدن پول به پاکستان را به مانند گذشته حفظ نماید؛

*- با به هم زدن مناسبات طالب با سایر کشور ها به خصوص همسایگان، طالب را به مانند گذشته در حیطه انحصاری غرب محصور نگه دارد و مانع از آن گردد تا رقبای امپریالیسم امریکا بالای طالب نفوذی پیدا نمایند.
هموطنان گرامی!

حوادث و اتفاقات خونبار بیش از ۴ دهه اخیر واضح و روشن نشان می دهد که دولت پاکستان همیشه قادر بوده و شده تا منطقه و جهان را در ارتباط با تحولات افغانستان فریب داده به گفته مردم همه را "سر انگشتانش بچرخاند". اکنون که طالب و نظام ملاسالار گویا مقابل شان قرار گرفته، باز هم تلاش می ورزند تا به اهداف شان برسند تضادی که اکنون بین نظام ملاسالار و دولت پاکستان در این و یا آن نکته بروز می نماید، تضاد است که بر سر تقسیم منافع می باشد. یعنی پاکستان که خود را خالق طالب و حاکمیت آنها می داند می خواهد سهم بیشتری از غنایم داشته باشد در حالی که طالب تلاش دارد تا جهت بقاء و زنده ماندنش سهمی هم برای خودش بردارد. همین تضاد منافع باعث می گردد تا دولت پاکستان در قسمت طالب و نظام ملاسالار مواضع ریاکارانه و چند جانبه ای را به نمایش بگذارد. به اصطلاح "هم به میخ بزند و هم به نعل".

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!